

ภารกิจฟื้นฟูชีพ 'โดโด' (6) กำเนิดโดโดเบบี้

🔗 กักบ๊วอะไรจะเกิดก่อนกัน?
แล้วถ้าโคลอสซิลวางแผนจะให้โนนหนนได้
เกิดขึ้นมาใหม่หลังสูญพันธุ์ โนนหนนได้จะเกิด
ออกมาจากไข่อะไร?

นี่เป็นอีกประเด็นที่น่าคิดที่โคลอสซิลต้องตี
ใจให้แตก

ที่จริง ถ้าดูแต่ละมิชชั่นของโคลอสซิลอย่าง
ละเอียด แต่ละมิชชั่นจะมีความน่าสนใจและความ
ท้าทายที่แตกต่างกันค่อนข้างชัดเจน

เริ่มจากโปรเจกต์แห่งความฝัน "ภารกิจฟื้นฟู
แมมมอธขนยาว (Woolly mammoth)" ที่ทำให้
เบน แลมม์ (Ben Lamm) นักธุรกิจสายตีประเทศ
จากเท็กซัสที่มีความฝันอยากปลูกพืชข้างยักษ์แห่ง
ยุคน้ำแข็งให้กลับมาโลดแล่นได้อีกครั้ง เดินทางไป
ขอพบและเยี่ยมชมน้องทดลองของจอร์จ เชิร์ช
(George Church) นักพันธุศาสตร์ชื่อดังที่มหา
วิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University)

ตั้งแต่ที่มิชชันนานาชาตินำทีมโดย เลิฟ ดา
เลน (Love Dalén) แห่งพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ธรรมชาติของสวีเดน (Swedish Museum of
Natural History in Stockholm) สามารถ
ประกอบจีโนมของแมมมอธออกมาได้เป็นผล
สำเร็จในปี 2015

แนวคิดในการทำ de-extinction ก็ดูมีโอกาส
เป็นไปได้

มีเป้าประสงค์เดียวกัน พวกเขาคุยกันอย่าง
ถูกคอ

จนท้ายที่สุด ก็ตัดสินใจจับมือกันแล้วร่วม
หัวจมท้ายก่อตั้ง "โคลอสซิล" ขึ้นมา

เที่คุณเข้าหากันได้ดีเยี่ยม เดิมเดิมซึ่งกันและ
กัน คนหนึ่งบุน คนหนึ่งบู เรียกได้ว่าเป็น
คู่หูที่ร่วมมือกันแห่งวงการ de-extinction
จอร์จผลักดันเรื่องงานวิจัยและพัฒนาตีประเทศ
ส่วนเบนจะรับหน้าที่บริหารและหาเงินทุนมาให้
จอร์จได้ทำวิจัย!

ตอนเปิดตัวโคลอสซิล "ภารกิจฟื้นฟูชีพแมม
มอธขนยาว" จึงกลายมาเป็นจุดขายเด็ดของเบน
ที่ทำให้เขาสามารถระดมทุนมาได้เป็นอย่างดี
เป็นก้า

"คงจะเป็นอะไรที่เจ๋งมาก (ในทางหลักการ) ที่
จะได้เห็นแมมมอธที่ชีวิตได้เห็นพฤติกรรม และ
กลไกในการเคลื่อนที่ของพวกมัน" เลิฟกล่าว

กระบวนการไม่ได้มีอะไรซับซ้อน เพราะจี
โนมแมมมอธก็มีแล้ว จีโนมข้างก็ทำแล้ว ที่เหลือ
ก็แค่ปรับแต่งจีโนมของช้างเอเชียให้มีลักษณะใกล้เคียง
ช้างแมมมอธแล้วเอาไปฝากแม่ช้างอุ้มบุญให้
ช่วยอุ้มท้องและคลอดออกมาเป็นอันจบ

งานนี้ดูมีความเป็นไปได้สูง และน่าจะง่ายที่สุด
เพราะเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการ
เจริญพันธุ์ (รวมถึงเทคโนโลยีทางพันธุวิศวกรรม
ด้วย) ก็มักที่จะเน้นการพัฒนาที่ทำการทดลอง
กับพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่ออกลูกเป็นตัว
(viviparous) และแลกเปลี่ยนสารอาหาร ของเสีย
อากาศผ่านรก (placental species) อย่างเช่น
หนู หรือกระต่าย

ถ้าทำกับหนูได้ โอกาสที่จะทำกับช้างได้ก็น่าจะ
มีมากไม่ต่างกัน แต่อาจจะต้องปรับรุ่นเทคโนโลยี
สักเล็กน้อยเท่านั้น

และถ้าปลุกถ่ายลงมดลูกแม่อุ้มบุญได้
สำเร็จ ที่เหลือก็เพียงแค่อุ่น...

บละในมุมมองของโคลอสซิลถ้ามองย้อนกลับไป
ที่กระบวนการเจริญของตัวอ่อนของสัตว์
เลี้ยงลูกด้วยนม อีกพวกที่น่าสนใจคือ กลุ่มสัตว์

เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีกระเป๋าหน้าท้อง (marsupial)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาครรภ์จำลอง
(artificial womb) เพื่อการปมเพาะตัวอ่อน
ทั้งนี้เพราะว่าตัวอ่อนของพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วย
นมที่มีกระเป๋าหน้าท้องพวกนี้ จะไม่สามารถเจริญ
ไปจนเป็นตัวอ่อนที่สมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ในครรภ์
แต่จะพัฒนาไปเป็นตัวอ่อนขนาดจิ๋ว ที่จะย้ายเข้ามา
หาของกิน ดูนม และพัฒนาต่อในกระเป๋าหน้า
ท้องของแม่

หลังการปฏิสนธิแค่เดือนกว่าๆ ตัวอ่อนจิ๋วของ
โคอาล่าที่เรียกว่า "โจอี้" ก็จะถือกำเนิดขึ้นมา และ
จะค่อยๆ คลานเข้าไปในกระเป๋าหน้าท้องเพื่อดู
กินนมแม่

โจอี้มีขนาดไม่ใหญ่ไปกว่าเม็ดถั่ว และหนัก
เพียงแค่ 1 กรัม พวกมันยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ ไม่มี
ขน ไม่ลืมตา ไม่มีหู โจอี้จะต้องใช้เวลาพัฒนาอยู่ใน
กระเป๋าอีกหลายเดือนกว่าที่จะเติบโตไปเป็นโคอาลา
ชนูปถุย์น่ารักที่ออกมาจากกระเป๋า

มิชชั่นที่ 2 ของโคลอสซิลจึงโฟกัสกับสัตว์สูญ
พันธุ์อีกตัวก็คือเล็ททอสมาเนีย (Thylacine) ที่ขึ้น
พวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีกระเป๋าหน้าท้องแบบ
เดียวกับจิงโจ้และโคอาลา

ที่จริง งานวิจัยแนวนี้เป็นหนึ่งในความน่า
สนใจในทางเทคโนโลยีชีวภาพ เพราะในกรณี

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 480

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 17 - พุธสัปดาห์ 23 มีนาคม 2566

ปีที่: 43

ฉบับที่: 2222

หน้า: 54(กลาง)

Col.Inch: 95.54

Ad Value: 45,859.20

PRValue (x3): 137,577.60

คลิ๊ป: สีสี่

คอลัมน์: ทะลุกรอบ: การกิจพันชีพ 'โดโด' (6) กำเนิดโดโดในปี

ของพวกที่ใช้รากเพื่อบ่มเพาะตัวอ่อน ยังไงก็ต้องพึ่งพาแม่อุ้มบุญ แต่ถ้าสามารถเข้าใจปริศนาของการประคบประหม่อมตัวอ่อนของกระเปาะหน้าท้องได้ บางทีแม่อุ้มบุญอาจจะไม่จำเป็นขนาดนั้นในอนาคต

ในเวลาหนึ่ง เทคโนโลยีตัวอ่อนสังเคราะห์ (synthetic embryo) ค่อนข้างมาแรง แม็กดาเลนา เซอร์นิกา-โกตซ์ (Magdalena Zernicka-Goetz) จากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (University of Cambridge) ใช้เวลาเกือบทศวรรษในการศึกษากลไกแห่งพัฒนาการ จนกระทั่งค้นพบเซลล์หนูที่เพาะเลี้ยงในหลอดทดลองให้พัฒนาและสร้างเป็นตัวอ่อนหนูที่มีสมอง หัวใจ และอวัยวะอื่นๆ ที่สมบูรณ์ได้จนเป็นผลสำเร็จ

ไม่ต้องอสุจิ ไม่ต้องไข่ ขอแค่เสริมเซลล์ก็พอ คำถามคือสภาพแวดล้อมแบบไหนที่จะช่วยประคบประหม่อมบ่มเพาะให้ตัวอ่อนที่สมบูรณ์ออกมาได้จริงๆ

ในปี 2022 ยาขอบ ฮานนา (Jacob Hanna) ที่สถาบันวิทยาศาสตร์ไวซ์แมน (Weizmann Institute of Science) ที่อิสราเอล และทีมสามารถสร้างครรภ์จำลองขึ้นมา และสามารถบ่มเพาะตัวอ่อนของหนูในนั้นได้ยาวนานถึง 9 วัน

แม้จะฟังดูสั้น แต่สำหรับหนูที่มีอายุครรภ์ทั่วไปแค่ราวๆ 20 วัน ครรภ์จำลองที่สามารถกระตุ้นพัฒนาการได้ถึงวันที่ 9 นี้ถือว่าไม่ขี้เหร่เลยทีเดียว เทียบๆ ก็อาจจะใกล้เคียงกับระยะของการพัฒนาตัวอ่อนจริงของพวกมันกระเปาะหน้าท้องแล้ว

ถ้าสามารถคิดเทคโนโลยีเลียนแบบกระเปาะหน้าท้องมาช่วยเติมเต็มช่วงเวลาพัฒนาการของการตั้งครรภ์ได้ บางทีเราอาจจะมีโอกาสปฏิกรณชีวภาพสำหรับการรักษาและกระตุ้นการพัฒนาของทารกในครรภ์ได้อย่างสมบูรณ์สำหรับผู้สืบตระกูลก็อาจเป็นไปได้

ในกรณีของโดโด การพัฒนาของตัวอ่อนนั้นจะแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิงกับสองมิซซันแรก เพราะโดโดออกลูกเป็น "ไข่" (oviparous)

ประเด็นที่ต้องคิด คือตัวโดโดยังมีแม่ แล้วจะสร้างไข่โดโดขึ้นมาได้อย่างไร?

ต้ องบอกว่าในเวลานี้มีหนึ่งในเทคโนโลยีที่น่าสนใจที่นักวิทยาศาสตร์หลายทีมเริ่มพยายามพัฒนาขึ้นมาเพื่อการอนุรักษ์พันธุ์นก

เทคโนโลยีนี้เรียกว่าการปลูกถ่ายเซลล์สืบพันธุ์ข้ามสปีชีส์ (interspecies germline transfer) ว่ากันว่าง่าย ๆ ก็คือการบังคับให้นกตัวหนึ่งอุ้มบุญอสุจิ หรือไข่ของนกอีกตัวหนึ่งนั้นแหละ และพอมันไปผสมพันธุ์กันขึ้นมา ลูกที่ได้ก็จะเป็นลูกของเจ้าของอสุจิหรือไข่ที่ปลูกถ่ายลงไปในตอนแรก

เทคนิคการปลูกถ่ายเซลล์สืบพันธุ์นี้จะต้องใช้เซลล์ที่เรียกว่าเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ (primordial germ cell, PGC) มาปลูกถ่าย หลังจากปลูกถ่ายเข้าไปในตัวอุ้มบุญแล้ว เซลล์ตั้งต้นพวกนี้ก็จะพัฒนาต่อจนได้เป็นเซลล์สืบพันธุ์ที่สมบูรณ์พร้อมผสม

ในกรณีโดโด ความยากก็คือ ต้องหาเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ของนกที่ต้องการมาได้ก่อน สตีปเรากของทีเอ็มโคลอสจิงจึงต้องเริ่มจากการหาสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมและวิธีเพาะเลี้ยงเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ของนกตัวตายตัวแทนโดโด

ซึ่งก็คือ "นกพิราบนิโคบาร์ (Nicobar pigeon)" ให้ได้เสียก่อน

กระบวนการนี้จะประโยชน์มหาศาลต่อการอนุรักษ์นก เพราะวิธีเพาะเลี้ยงเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ของนกพิราบนิโคบาร์ น่าจะสามารถนำไปประยุกต์กับการเพาะเลี้ยงเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ของนกหายากใกล้สูญพันธุ์อื่นได้อย่างหลากหลาย

และถ้าเก็บเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์เอาไว้ได้ แม้สปีชีส์จะม้วยมลาย ก็ยังสามารถฟื้นชีพใหม่ได้ ยามต้องการ

ส เต็ปต่อไปก็คือเริ่มแก้ไขจีโนมในเซลล์ของนกพิราบนิโคบาร์ให้กลายเป็นจีโนมของโดโดให้เรียบร้อยซึ่งท้าทายมาก เพราะการปรับแต่งพันธุกรรมเป็นหลักการที่ยุ่งยากในเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์นั้นเป็นการกิจที่ยากมหาหิน แต่ถ้าทำสำเร็จก็เป็นอะไรที่อลังการ

หลังจากปรับแต่งจีโนมแล้ว พวกเขา ก็จะนำเอา

เซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ของนกอพยพที่นำไปปลูกถ่ายเข้าไปในตัวอ่อนของไก่พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์พอเข้าไปในร่างกายของไก่ เซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์จะเริ่มเคลื่อนตัวไปยังอวัยวะสืบพันธุ์ของไก่และจะพัฒนาไปเป็นอสุจิในไก่ตัวผู้ และเซลล์ไข่ในแม่ไก่

ที่พวกเขาเลือกไก่เพราะว่าไก่นั้นสามารถรับเอาเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ของนกได้หลายชนิดและโปรตีนที่เซลล์ใช้ในการปลูกถ่ายก็ค่อนข้างที่ชัดเจน

ในบางเคส นักวิจัยจะใช้ไก่เป็นหมันเป็นพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์แทน เพื่อให้แน่ใจได้ว่าเซลล์สืบพันธุ์ที่ใช้ได้ทั้งหมดต้องมาจากเซลล์ตั้งต้นของเซลล์สืบพันธุ์ที่ปลูกถ่ายลงไปเท่านั้น

และพอได้อสุจิและไข่ครบ ขั้นตอนต่อไปก็คือจับคู่ให้ทั้งสองเกิดการปฏิสนธิ แล้วเราก็จะได้ตัวอ่อนโดโดได้เติบโตอยู่ในไข่ และพอแม่ไก่ออกไข่ออกมา เราก็จะได้ไข่โดโด (ไข่มั้ย?) เราควรเรียกไข่นี้ว่า ไข่นอนนินโดโด หรือ ไข่ไก่ กันดี

ที่ นาคิดก็คือไข่ไก่จะเล็กไปมัย สำหรับโดโด บางทีอาจจะต้องทนก่อนที่ใหญ่น้อยอย่าง "ไข่หวง" หรือ "อีมู" มากอุ้มบุญแทน

และถ้าทำที่สุด ถ้าได้ไข่มา และสามารถประคบประหม่อมฟักออกมาได้สำเร็จเป็นน้อยๆ ดี ไม่มีอะไรผิดพลาด เราก็จะได้นกอพยพโดโดแบบนี้ออกมาให้เซย์ซมในที่สุด

จะรู้กันสักทีว่านกอพยพนั้นจริงเหมือนที่โดนบูลลี่หรือเปล่า?!!

ว่าแต่โดโดกับไข่อะไรจะเกิดก่อนกัน? ●